

Όσο με θάβουνε, εγώ θα φυτρώνω

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΜΑΣ

Μηνιαία ηλεκτρονική έκδοση του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών
Περίοδος Γ Τεύχος 73 Οκτώβρης 2013

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ - ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟ

Έναρξη: Σάββατο 5 Οκτώβρη 2013

Ώρα 11 π.μ - 1 μ.μ.

Για άλλη μια χρονιά, θα λειτουργήσει «εργαστήριο» - Εντευκτήριο στα γραφεία του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, **το πρώτο Σάββατο κάθε μήνα** (εκτός των περιόδων γιορτών και καλοκαιριού).

• Η αρχή θα γίνει το **Σάββατο 5 Οκτώβρη 2013** και ώρες **11:00** έως **13:00**.

Για να λάβει κάποιος μέρος στα εργαστήρια, δεν είναι ανάγκη να είναι μέλος του Σωματείου ή να έχει την «νόμιμη» ηλικία (18 ετών). Θα πρέπει όμως όλοι να εγγράφονται και να είναι συνεπείς στις παρουσίες τους και στο ωράριο του εργαστηρίου. Ο ενδιαφερόμενος που δεν θα παρουσιαστεί σε 6 ώρες εργαστηρίου (3 συναντήσεις), **θα χάνει** το δικαίωμα παρακολούθησης.

Τα εργαστήρια θα πραγματοποιούνται με την παρουσία **τριών τουλάχιστον εγγεγραμμένων**.

Η θεματολογία θα εξαρτηθεί από τις προτάσεις που θα κάνουν οι ενδιαφερόμενοι κυρίως την πρώτη ημέρα λειτουργίας (το Σάββατο 5 Οκτώβρη 2013).

Στην περίπτωση αναβολής 2 συνεχόμενων εργαστηρίων, η λειτουργία τους **θα αναστέλλεται**.

(Από το Δ.Σ. του Σωματείου)

«ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΕΝΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ»

Νουβέλα βραβευθείσα από την «Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών»

Η) «Αμέρικα-Αμέρικα»

Του Θωμά Αγραφιώτη

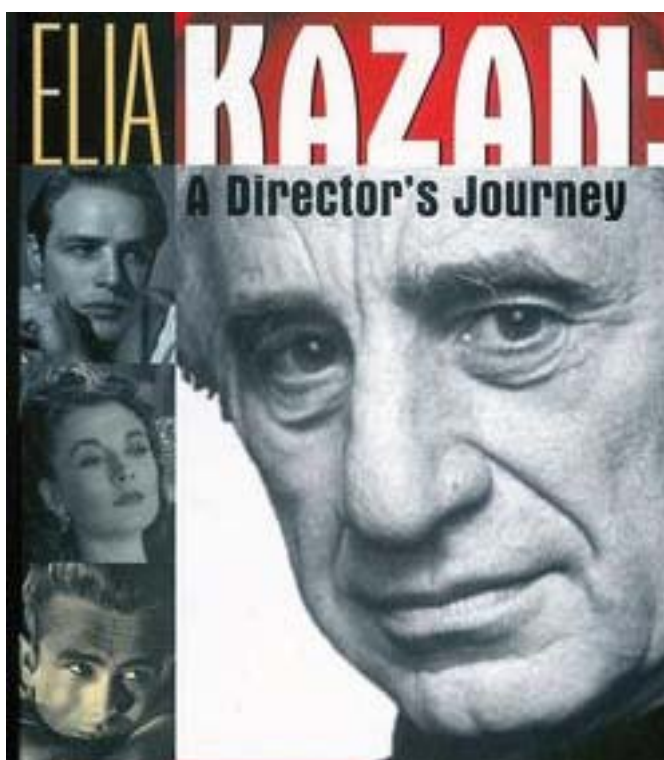

Την εποχή εκείνη, από τη δεκαετία του 1950 και μέχρι το 1967, συμμετείχαμε πάντοτε σε όλες τις πορείες που είχαν να κάνουν είτε με το **Κυπριακό**, είτε με την παγκόσμια ειρήνη. Το πνεύμα του Καραγκιόζη με ξεσήκωνε και στις δύο τις περιπτώσεις. Η αντιστικτική φιλοσοφία της τέχνης του Θεάτρου Σκιών με το άσπρο και το μαύρο, με το φως και το σκοτάδι, με το είναι και το μη είναι, με την παράγκα και το σαράι, αλλά και γενικότερα με όλες τις αντιθετικές του σχέσεις που οδηγούσαν σε μια αρμονία, όλα αυτά έκαναν τον ξυπόλυτο να είναι

παρών τόσο στα εθνικά ζητήματα, όσο και στους κοινωνικούς αγώνες για έναν καλύτερο κόσμο, για ένα καλύτερο αύριο και για μια παγκόσμια ειρήνη (μέσα σε ένα κλίμα εξίσου αντιφατικό-ψυχροπολεμικό και ανάμεσα στις τότε κολοσσιαίες αυτοκρατορίες των Η.Π.Α. και της Σοβιετικής Ένωσης). Την ίδια εποχή, η Τουρκία εξόντωνε συστηματικά τις τελευταίες εστίες Ελληνισμού που είχαν απομείνει στην άλλοτε οθωμανική αυτοκρατορία, μετά την τραγική (για τον Ελληνισμό) μικρασιατική καταστροφή του 1922.

Πρόκειται για τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου, οι οποίοι είχαν εξαιρεθεί από την ανταλλαγή των πληθυσμών, μαζί με τους μουσουλμάνους της Δυτικής Θράκης και σύμφωνα και με τη συνθήκη της Λοζάνης του 1923. Ερχόταν, σύντομα, και η σειρά της Κύπρου...

Την ίδια περίοδο, ένας διάσημος πια Αμερικανός σκηνοθέτης, ο **Ελία Καζάν**, αποφάσισε να γυρίσει μια ταινία με θέμα τη ζωή ενός θείου του, ο οποίος είχε μεταναστεύσει στις Η.Π.Α., για να τραβήξει σταδιακά εκεί όλη του την οικογένεια, στην οποία ανήκε και ο πατέρας του ίδιου του σκηνοθέτη. Η μετανάστευση αυτή βεβαίως δεν ήταν

καθόλου εύκολη υπόθεση και ο ήρωας της ταινίας έζησε μια πραγματική Οδύσσεια, κατά την πορεία (με κάθε μέσο) από τα βάθη της Μικράς Ασίας μέχρι και την Πόλη και από εκεί με πλοίο στον «παράδεισο» της Νέας Υόρκης. Στην πορεία του, όμως, έπρεπε να ξεπεράσει τα εμπόδια ληστών, επιτήδειων φίλων, απατεώνων και συγγενών, μέχρι να καταφέρει να φτάσει στα όρια της Νέας Υόρκης, για να υποβληθεί σε έναν εξονυχιστικό έλεγχο (στο γνωστό Καστιγγάρι) και μέχρι να οριστικοποιήσει την παραμονή του στη νέα γη της Επαγγελίας, για να προκόψει εκεί με πολύ σκληρή δουλειά. Ο συγγραφέας και σκηνοθέτης Ελία Καζάν(τζόγλου) είναι γνωστός ως ένας από τους πιο σπουδαίους δημιουργούς του αμερικάνικου θεάτρου και του κινηματογράφου. Έχοντας εξελίξει τη μέθοδο Στανισλάβσκι ως προς την καθοδήγηση των ηθοποιών, ο Καζάν έδωσε έμφαση στο νατουραλισμό και την ψυχολογική εμβάθυνση, για να επιβάλλει την προσωπική του υποκριτική σχολή. Έχοντας σκηνοθετήσει μια σειρά από κλασικά φιλμ (όπως «Το Λιμάνι της Αγωνίας»), στράφηκε και προς τα πάτρια εδάφη...

Η καινούρια ταινία του Καζάν θα γυριζόταν στην Τουρκία και την Ελλάδα. Τα γυρίσματα, όμως, στη γειτονική χώρα δεν ήταν τόσο εύκολα, λόγω της αυστηρής εκεί λογοκρισίας και κυρίως λόγω της διάθεσης του σκηνοθέτη να αναδείξει τους διωγμούς των Ελλήνων και Αρμενίων, την εποχή που η οθωμανική αυτοκρατορία κατέρρεε και έπνεε τα λοίσθια. Ήταν, λοιπόν, λογικό (κάποια στιγμή) τα γυρίσματα εκεί να βρεθούν σε αδιέξοδο, οπότε ο Καζάν κατέφυγε στην Αθήνα και σε γυρίσματα εντός της ελληνικής επικράτειας και εντός των στούντιο «**Άλφα**», όπου και εργαζόμουν. Το θέμα και πάλι με ενέπνεε βαθιά, μια και θα έπρεπε να διαμορφώσουμε τους εσωτερικούς χώρους των ελληνικών καταστημάτων και των σπιτιών της Κωνσταντινούπολης των τελών του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα. Επρόκειτο για μια οθωμανική ατμόσφαιρα που είχε άμεση σχέση με τον Καραγκιόζη μας. Επιπροσθέτως, επρόκειτο για μια αμερικάνικη παραγωγή με ό,τι σήμαινε αυτό για τα ελληνικά μας δεδομένα. Δεν είναι και λίγο πράγμα η συνεργασία με ένα σκηνοθέτη της εμβέλειας του Καζάν. Όμως, για να τα λέμε και όλα, ο Καζάν δεν είχε

για όλους το θετικότερο όνομα. Η φήμη του είχε σκιαστεί, για να μην πω ότι είχε στιγματιστεί, από τα γεγονότα των αρχών της δεκαετίας του 1950, όταν ο σκηνοθέτης επικρίθηκε για τη συνεργασία του με μια αμερικάνικη επιτροπή που κυνηγούσε καλλιτέχνες αριστερών πεποιθήσεων και, κατά συνέπεια, υπόπτων για αντιαμερικανισμό. Ο τέως αριστερός Καζάν είχε καταδώσει κάποια ονόματα αριστερών συναδέλφων του, αν και ο ίδιος υπερασπιζόταν τον εαυτό του,

λέγοντας διάφορα. Το γυαλί όμως είχε ήδη ραγίσει και η αριστερή μου ταυτότητα ένιωθε (για μια ακόμη φορά) να αμφιταλαντεύεται πλάι σε αυτόν τον αμφιλεγόμενο καλλιτέχνη με το αριστερό παρελθόν, με το σκοτεινό παρόν αλλά και με το προβλέψιμο μέλλον, καθώς η υστεροφημία του είχε δεχθεί ένα σοβαρότατο πλήγμα. Ωστόσο, η καλλιτεχνική του αξία δεν επρόκειτο να αμφισβητηθεί ποτέ. Με τον Καζάν πιάναμε κουβέντα, κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων, για πολλά και ποικίλα ζητήματα, καλλιτεχνικά και όχι μόνο. Η ανησυχία του για την πορεία της αριστεράς ήταν πάντα έκδηλη, αν και δεν κατάλαβα ποτέ κατά πόσο η ανησυχία αυτή οφειλόταν στην κρίση και τη διαίσθησή του για το μέλλον ή στην προσπάθειά του να απολογηθεί για τις ευθύνες του. Έστρεφε, πάντως, την κουβέντα εκεί που πάντα επιθυμούσε ο ίδιος:

«Οι τοποθεσίες που βρήκαμε εδώ στην Αθήνα, είναι καλές, για να κάνουμε τη δουλειά μας, αν και όχι ακριβώς αυτό που ζητούσαμε. Και στα στούντιο “Αλφα”, βολεντήκαμε μεν, αλλά δεν μπορεί να γίνει σύγκριση με τις εγκαταστάσεις της Καλιφόρνιας. Και εδώ οι συμπατριώτες συνεργάτες είναι μεν αξιαγάπητοι, αλλά συχνά εριστικοί. Είναι μεν αφοσιωμένοι, αλλά και απρόβλεπτοι, συκοφάντες και αλαζόνες. Πρέπει να τους βάζουμε συχνά τις φωνές, για να συνεργάζονται δίχως προβλήματα. Είναι και φτωχοί». Γνώριζα, όμως, και τις απόψεις του για δύο στενότατους συνεργάτες του:

«Για πρωταγωνιστή της ταινίας μου δεν ήθελα κάποιον επώνυμο και όμορφο ηθοποιό, σαν αυτούς που συνηθίζουμε να βλέπουμε στις ταινίες, έστω και

αν ένα μεγάλο όνομα θα εξασφάλιζε και μια μεγάλη εμπορική επιτυχία.

Ήθελα, αντιθέτως, έναν υποκριτή που θα ήταν αληθινός στο ρόλο της “νυφίτσας” που ήθελα, δηλαδή ενός παλιανθρώπου, που να γίνεται παλιάνθρωπος, επειδή ακριβώς γνωρίζει

τι θα πει “απογοήτευση”. Στο γραφείο ενός Έλληνα σκηνοθέτη, λοιπόν, και μετά από

μια άκαρπη έρευνα σε Ευρώπη

και Αμερική, ανακάλυψα,

τελικά, ένα νεαρό με την

εμφάνιση που αναζητούσα,

αλλά και με μια θλιβερή

ιστορία. Ο πατέρας του ήταν

με τους κομμουνιστές στον

εμφύλιο πόλεμο και όταν τον

συνέλαβαν, τον χτύπησαν στα

με αποτέλεσμα να πεθάνει στα

του από εσωτερική αιμορραγία.

Μου περιέγραφε την ιστορία του,

αυτό ακριβώς που έψαχνα, αν και,

αγγλικά. Πάνω σε αυτό, τον έχω

που χρειάζονται και πιστεύω ότι κάτι

Ο Στάθης έχει ζήσει μια θλιβερή ιστορία στην πραγματική του ζωή, όπως και στην ταινία. Είναι όμως ερασιτέχνης και έχει θαμπωθεί από την ξαφνική σημασία που όλοι του δίνουν, εξαιτίας του πρωταγωνιστικού του ρόλου. Είναι και μοναχογιός με πολλές αδερφές. Είναι καλό παιδί, αλλά και “πετεινός” από τη μητέρα του. Δεν πρόκειται δυστυχώς να πετύχει στο μέλλον ως ηθοποιός». Και όντως, δεν πέτυχε...

«Ο Μάνος ήταν αυτό που λέμε το δώρο της Θεάς Τύχης, η οποία μου χαμογέλασε, στέλλοντάς τον μου ως συνεργάτη. Αυτός με βοήθησε να ολοκληρώσω την ταινία, αυτός μου έδωσε θάρρος και αυτός πίστεψε στο έργο που ετοιμάζα. Η παρουσία του ήταν κάτι παραπάνω από απαραίτητη. Ήταν αρχοντικός, ήταν συχνά οργίλος, ήταν, όμως, και μια ιδιοφυΐα. Ήταν εξαιρετικά συνεργάσιμος και ταχύτατος στη σύνθεση καινούριων μελωδιών ακόμα και πάνω σε χαρτοπετσέτες και σε ελάχιστα λεπτά. Δεν αντιδρούσε, αν κάτι δεν μου άρεσε, και με το χοντρό του χέρι πάντα μου έκανε νόημα πως δεν πειράζει και να περιμένω λίγα λεπτά για κάτι καινούριο. Με το κάθε μέλος της ορχήστρας του συνεργαζόταν και συνομιλούσε ξεχωριστά, προκειμένου να πετύχει το τελειότερο δυνατό αποτέλεσμα και, φυσικά, έτσι ανανέωνε και ενδυνάμωνε την εμπιστοσύνη μεταξύ τους. Το “**Αστέρι του Βοριά**” επρόκειτο να αφήσει εποχή. Πέρα, όμως, από τη βασική μελωδία, ο Μάνος νοιαζόταν και για τον τρόπο απόδοσης της μουσικής από την ορχήστρα. Ενδυνάμωνε και δραματουργικά την ταινία με τη μουσική του. Ήταν λάτρης της σκληρής δουλειάς. Ταλαντούχος που ενέπνεε το σεβασμό, κεφάλτος στη δουλειά του και ευλογημένος άνθρωπος, καλοδιάθετος, πάντα γελαστός, με αυτοπεποίθηση και εγωιστής, όσο ακριβώς έπρεπε. Μια από τις χαρές της ύπαρξής μου. Θα μείνει στην ιστορία». Και όντως, έμεινε...

Στο επόμενο τεύχος: Θ) «Ο Καραγκιόζης Φτωχοπρόδρομος»

νεφρά,

χέρια του γιου

Από τον τρόπο που

είχα καταλάβει ότι ήταν

δυστυχώς, δεν ήξερε να μιλάει

βοηθήσει πολύ, ώστε να μάθει τα αγγλικά

κάναμε. Είναι αφοσιωμένος, τίμιος και πιστός.

**Ηρωικό έργο
σε τέσσερις πράξεις,
με τρεις αλλαγές σκηνικών
και 25 φιγούρες**

(συνέχεια πρώτης πράξης)

Σκηνή 6η

Φροσύνη: (Από μέσα) Ποιος ήταν,
Καραγκιόζη;

Καραγκιόζης: (Από μέσα) Ο
μουσχάρης!

Φροσύνη: Ποιος μουσχάρης,
βρε Καραγκιόζη; Ο Μουχτάρ,
ο πρωτότοκος γιος του Αλή
Πασά, είναι! (Βγαίνει) Γεια σου,
Μουχτάρ!

Μουχτάρ: Αγαπημένη μου
Φροσύνη! Πόσο λαχταρούσα να σε
δω και να σε σφίξω στην αγκαλιά
μου! (Την αγκαλιάζει)

Φροσύνη: (Τραβιέται) Σιγά,
Μουχτάρ! Έτσι και μας δει η Χάμκω,
θα έχουμε προβλήματα!

Μουχτάρ: Η Χάμκω υποψιάζεται ήδη για εμάς! Δεν ξέρω από πού και ποιος της
έχει δώσει πληροφορίες!

Φροσύνη: Ορίστε! Στα έλεγα εγώ! Και τώρα τι θα κάνουμε; Ως τότε θα την
τραβήξουμε αυτήν την κατάσταση;

Μουχτάρ: Είναι η πρώτη φορά που σε βλέπω τόσο ανήσυχη! Δεν αισθάνεσαι
πλέον σιγουριά μέσα στην αγκαλιά μου; Δεν σε γεμίζουν ζωή τα φιλιά μου;

Φροσύνη: Δεν είναι αυτό, Μουχτάρ! Ξέρεις πως μετά το θάνατο του άντρα μου,
είσαι ο μόνος άντρας που θέλησα στη ζωή μου! Είσαι ο ήλιος και το φεγγάρι μου!
(Ο Καραγκιόζης κρυφακούει)

Καραγκιόζης: Έ ρε, σορόπια και αγάπες! Πού πας, ρε κυρά, ξυπόλυτη στα
αγκάθια;

Φροσύνη: Σε αγαπώ, Μουχτάρ, με όλη μου την καρδιά και την ψυχή! (Ο
Καραγκιόζης μπαίνει μέσα στο σπίτι)

Μουχτάρ: Και εγώ το ίδιο, καλή μου! Με το δαχτυλίδι που σου έδωσα, τι έκανες
τελικά;

Φροσύνη: Το έδωσα στο Σολωμό, τον κοσμηματοπώλη, και πήρα μια χρυσή
καδένα! Εάν με έβλεπε κανένα μάτι με το δαχτυλίδι σου, θα είχαμε μεγάλους
μπελάδες!

Μουχτάρ: Καλώς έπραξες!

Φροσύνη: Πήγαινε τώρα, μην μας δει κανείς, σε παρακαλώ πάρα πολύ!

Μουχτάρ: Το βράδυ θα έρθω! (Μπαίνει στο Σαράι)

Φροσύνη: Στο καλό, αγάπη μου! (Μπαίνει στο αρχοντικό)

Καραγκιόζης: (Από μέσα) Κυρά! Τι θέλει ο μουσχάρης;

Φροσύνη: (Από μέσα) Εσύ να κοιτάς τη δουλειά σου!

Σκηνή 7η

Γερόντισσα: Κυρά μου, έλα να σου μιλήσω λίγο! (Βγαίνουν) Καλή μου κυρά, ξέρεις πως εγώ σε μεγάλωσα στα γόνατά μου, από τόσο δα μικρό κοριτσάκι. Με τη δική μου τη φωνή κοιμόσουν τα βράδια. Μέσα στη δική μου αγκαλιά, έτρεχες, όταν κάπου πονούσες! Και ακόμα και τώρα που έφτασα 90 χρονών, μέσα στη δική μου αγκαλιά, έρχεσαι και κλείνεσαι, όταν έχεις σκοτούρες και βάσανα...

Φροσύνη: Καλή μου βάγια, τι συμβαίνει; Γιατί είσαι στεναχωρημένη;

Γερόντισσα: Αυτή η σχέση σου με το Μουχτάρ θα μας βάλει σε μεπελάδες! Δεν λέω! Καλό παιδί είναι και σε προσέχει και σε αγαπά, αλλά αφού ξέρεις πόσο ζηλιάρη είναι η Χάμκω... Για την κακία της μιλάει όλη η πόλη! Της έχει αδυναμία και αυτός ο τύραννος ο Αλή. Σε παρακαλώ, κόρη μου, διέκοψε τη σχέση αυτή, όσο είναι νωρίς ακόμη! Θα μας χαλάσει ο Αλή!

Φροσύνη: Βάγια μου, άδικα ανησυχείς! Όλα τα έχει τακτοποιήσει ο Μουχτάρ. Δεν κινδυνεύουμε από κανέναν. Έλα! Πάμε μέσα να κάνουμε τις ετοιμασίες για το φαγητό. (Μπαίνουν μέσα)

Σκηνή 8η

Σολωμός: (Βγαίνει από τη μεριά του αρχοντικού, τραγουδώντας) Έι, καταλαβαίνει, κουζούμ! Έι, καταλαβαίνει, γιαβρούμ! (Χτυπάει την πόρτα του Σαραγιού)

Βεληγκέκας: (Βγαίνει από το Σαράι) Πω! Τι το χαλεύεις, ορέ;

Σολωμός: Έι! Εγκώ τέλει μιλήσει με κοκόνα Χάμκω, ε, το μεγκάλο Πασίνα!

Βεληγκέκας: Πω! Για κάνε καρτέρ! (Μπαίνει στο Σαράι)

Χάμκω: (Βγαίνει μαζί με την αδερφή της, την Αϊσέ) Τι συμβαίνει, κύριε Σολωμέ; Η ώρα είναι περασμένη!

Σολωμός: Έι! Να με συγχωρούν τα δύο ντικά σου μαύρα μάτια! Έι! Σήμερα το πρωί, Κυρά-Φροσύνη, ήρτε μαγκαζί ντικό μου...

Χάμκω: Και;

Σολωμός: Έι! Άφησε αυτό το νταχτυλίδι και πήρε μια χρυσή καντένα! Έι! Το ξέρει αυτό το νταχτυλίδι;

(Δείχνει το δαχτυλίδι)

Χάμκω: (Με οργή) Μα δεν είναι δυνατόν! Αϊσέ! Το δαχτυλίδι μου!

Αϊσέ: Μα τα γένια του προφήτη! Αυτό το δαχτυλίδι το είχες χάσει μέρες τώρα!

Χάμκω: Ποιος είπες ότι σου το έφερε, Σολωμέ; Η Φροσύνη;

Σολωμός: 'Ει! Μάλιστα!

Χάμκω: Εντάξει! Πήγαινε, Σολωμέ, και θα διατάξω να φέρουν στο μαγαζί σου 100 λίρες χρυσές για το καλό που μου έκανες! Και αν σου ξαναφέρει αυτή η γκιαούρισα οτιδήποτε, να έρθεις να μου το αναφέρεις, ό,τι ώρα και αν είναι!

Σολωμός: Ευχαριστώ, κουζούμ! Ευχαριστώ, γιαβρούμ! (Φεύγει)

Χάμκω: Είδες, αδερφή, πού πάνε τα κοσμήματά μου; Και ύστερα, μου λες να δώσω τόπο στην οργή! Η υπομονή και η αδιαφορία είναι για κάτι γυναικούλες, σαν και σένα! Και θέλεις να λέγεσαι και ΚΟΡΗ του Ιμπραήμ Πάσα!

Αϊσέ: Αδερφή μου, μήπως είναι άλλο δαχτυλίδι;

Χάμκω: Φύγε από μπροστά μου, να πάω στον Αλή, να κάνουμε μια κουβέντα σωστή, που θα μου πεις πως δεν είναι δικό μου!

Αϊσέ: Χάμκω! Είσαι σεκλετισμένη! Μην πας στον Αλή τώρα!

Χάμκω: (Δυνατά) Όχι! Πρέπει να του μιλήσω αμέσως!

Αλή: (Βγαίνει από το Σαράι) Πω! Πω! Ορέ, φωνές και νταβαντούρια! Γιατί, ορέ, φωνάζετε;

Χάμκω: Αϊσέ, πήγαινε μέσα! (Η Αϊσέ μπαίνει στο Σαράι)

Αλή: Τι φωνάζετε και με πήρατε τα αυτιά, ορέ;

Χάμκω: Αλή μου, με συγχωρείς, αλλά δεν κρατήθηκα άλλο.

Αλή: Και τι έγινε, ορέ νύφη, και θύμωσες;

Χάμκω: Ο γιος σου...

Αλή: Ο Μουχτάρ;

Χάμκω: Ναι, Αλή μου!

Αλή: Τι έκανε, ορέ;

Χάμκω: Έδωσε το δαχτυλίδι του γάμου μας στην ερωμένη του, Κυρά-Φροσύνη! Έτσι και το μάθει ο πατέρας μου, θα τον χαλάσει, Αλή μου! Και ξέρεις πώς μεταδίδονται τα νέα...

Αλή: Χάμκω! Ξέρεις, ορέ, πόσο σε αγαπώ! Άστο πάνω μου το Μουχτάρ, ορέ!

Χάμκω: Και τι θα κάνεις, Αλή μου;

Αλή: Θα το στείλω, ορέ, επάνω στο Ήπειρο για μια εκστρατεία, ορέ! Είναι εκεί κάτι γκιαούρηδες που μου κάνουν ζορμπαλίκια και δεν πλερώνουν το φόρο, ορέ!

Χάμκω: Σε ευχαριστώ, Αλή μου! Ο Προφήτης να σε έχει πάντα δυνατό και κραταιό! Πάμε μέσα να σε φτιάξω το ναργιλέ σου, να φέρω και τα χανουμάκια να σε διασκεδάσουν!

Αλή: Πάμε μέσα, ορέ, να βρω το Μουχτάρ! (Μπαίνουν μέσα στο Σαράι) Πού είσαι, ορέ Μουχτάρ;

Μουχτάρ: (Βγαίνει από το Σαράι με τον Αλή) Εδώ είμαι, πατέρα!

Αλή: Έλα εδώ, ορέ μπίρομ! Μουχτάρ, γιε μου! Ξέρεις, ορέ, ότι εσένα έχω εμπιστοσύνη μεγάλη! Θέλω να πάρεις το άτι σου και 1000 στρατιώτες και να πας στο Ήπειρο, να δεις τα γκιαούρια που μου κάνουν ζορμπαλίκια, ορέ!

Μουχτάρ: Όχι, πατέρα, δεν θα πάω! Βάλε κάποιον άλλον να πάει. Στείλε τον Ταχέρ.

Αλή: Σε παρακαλεί, ορέ, ο Αλή ο Τεπελενλής! Δεν έχω πιο έμπιστο, ορέ! Μη με χολιάζεις, γιε μου! Κάνε μου το χάρη αυτό και θα σου χαρίσω ένα Σαράι, ορέ, να πας να μένεις μόνος! Και φλουριά πολλά! Θα σε ντύσω στα χρυσά, ορέ!

Μουχτάρ: Εντάξει, πατέρα! Φτάνει! Δεν αρμόζει στη θέση σου να παρακαλάς. Δώσε διαταγή στον Βεληγκέκα να σελώσει το άλογό μου και να ετοιμαστούν οι στρατιώτες. Εγώ πάω να κάνω μια δουλειά και επιστρέφω, για να ξεκινήσω για την Ήπειρο!

Αλή: Πας να δεις την Φροσύνη, ορέ;

Μουχτάρ: Δεν ξέρω από πού το έμαθες, αλλά ένα σου λέω, πατέρα, και βάλτο καλά στο μυαλό σου! Τα χέρια σου μακριά από την Φροσύνη!

Αλή: Πω! Πω! Ορέ, αμέσως να μαλώσεις με τον πατέρα σου! Εγώ είμαι περήφανο, ορέ, σαν πατέρας! Εσύ κάνε ό,τι θες, μα πρόσεχε το Χάμκω, ορέ! Μην έχουμε ιστορίες με το Ιμπραήμ! (Μπαίνει στο Σαράι)

Μουχτάρ: Δεν ξέρω από πού έμαθε ο πατέρας μου για μένα και την Φροσύνη και ούτε μου αρέσει που με στέλνει μακριά της! (Χτυπάει την πόρτα του αρχοντικού) Φροσύνη! Φροσύνη!

Φροσύνη: Τι συμβαίνει, Μουχτάρ; Τι έπαθες και φωνάζεις;

Μουχτάρ: Ο πατέρας μου με στέλνει σε μια εκστρατεία στην Ήπειρο! Δεν ξέρω πόσο θα λείψω...

Φροσύνη: Και εγώ τι θα κάνω μακριά σου, καλέ μου Μουχτάρ; Πώς θα περάσει ο καιρός χωρίς εσένα;

Μουχτάρ: Θα περάσει! Αυτό που θέλω, όμως, από εσένα, είναι να προσέχεις πολύ, γιατί ο πατέρας μου έμαθε για μας. Δεν ξέρω από πού!

Φροσύνη: Θα προσέχω, καλέ μου! Καλό ταξίδι και γρήγορα να γυρίσεις πίσω! Θα προσεύχομαι κάθε μέρα στην Παρθένα να σε έχει καλά και να σε γυρίσει γρήγορα πίσω!

Μουχτάρ: Σε ευχαριστώ, αγάπη μου!
(Φιλιούνται και ο καθένας μπαίνει στο σπίτι του)
Σκηνή 9η

(Ακούγονται ποδοβολητά αλόγων και φωνές.
Βγαίνει από το Σαράι πρώτος ο Μουχτάρ
πάνω στο άλογό του και ακολουθούν αρκετοί
στρατιώτες)

Μουχτάρ: Εμπρός, παλικάρια! Πάμε για την Ήπειρο!

Φωνές στρατιωτών: Πάμε, ορέ! Πάμε!

Χάμκω: (Από μέσα) Αλή μου!

Αλή: Τι είναι, ορέ νύφη;

Χάμκω: (Βγαίνουν από το Σαράι) Μόνο αυτό είχες, Αλή μου, να κάνεις; Να στείλεις μόνο τον Μουχτάρ στην Ήπειρο;

Αλή: Τι άλλο να κάνω, ορέ νύφη; Τι άλλο ζητάς;

Χάμκω: (Με οργή) Να πάρεις εκδίκηση! Να χαλάσεις την Φροσύνη! Αυτό ζητάει η ψυχή μου για την ατιμία που μου έκανε ο γιος σου!

Αλή: Σους, ορέ νύφη! Τέλος πάντων! Φώναξέ μου τον Ταχήρ!

Χάμκω: Σε ευχαριστώ, Αλή μου! (Μπαίνει μέσα) Ταχήρ! Ταχήρ!

Ταχήρ: (Από μέσα) Τι συμβαίνει;

Χάμκω: (Από μέσα) Σας θέλει ο πολυχρονεμένος ο Αλή!

Ταχήρ: (Βγαίνει και προσκυνά) Στις διαταγές σας, Αλή μου!

Αλή: Έλα εδώ, ορέ Ταχήρ, να σε ρωτήσω κάτι.

Ταχήρ: Ό,τι θέλετε, Πασά μου!

Αλή: Την έχεις δει, ορέ, αυτήν την Φροσύνη;

Ταχέρ: Μάλιστα, Πασά μου! Την έχω δει σε ένα γλέντι του Σαραγιού.

Αλή: Και είναι όμορφη, όπως λένε, ορέ;

Ταχέρ: Άγγελος, εφέντη μου!

Αλή: Ορέ, Ταχέρ! Θέλω να μου κάνεις μια χάρη, ορέ!

Ταχέρ: Τι προστάζετε;

Αλή: Θέλω να πας να με φέρεις εδώ αυτήν την γκισούρισσα, την Φροσύνη! Πες της πως απλά θέλω, ορέ, να τη γνωρίσω και να της μιλήσω για δικό της καλό, ορέ!

Ταχέρ: Μάλιστα, Πασά μου! Πάω αμέσως!

Αλή: Άντε, ορέ! (Μπαίνει στο Σαράι)

Ταχέρ: (Πάει στο αρχοντικό και χτυπά την πόρτα) Ανοίξτε μου, σας παρακαλώ!

Γερόντισσα: (Βγαίνει) Εφέντη Ταχέρ! Τι γυρεύετε τέτοια ώρα περασμένη;

Ταχέρ: Θέλω να μιλήσω στην κυρά σου, γερόντισσα! Μήνυσέ της ότι ήρθα! (Η γερόντισσα μπαίνει μέσα και ξαναβγαίνει με την Φροσύνη)

Φροσύνη: Τι συμβαίνει, Ταχέρ;

Ταχέρ: Κυρά-Φροσύνη και συ γερόντισσα, ξέρω πως τέτοια ώρα περασμένη, δεν θα έπρεπε ένας άντρας να επισκέπτεται δύο γυναίκες μόνες στο αρχοντικό τους, μα ο Αλή με στέλνει να σε φέρω, εσένα Φροσύνη, χαβαντίσι στον οντά του. Θέλει, για το καλό σου, να σου μιλήσει!

Φροσύνη: Τι να συνέβη άραγε; Εντάξει, Ταχέρ! Πήγαινε με στον Αλή!

Γερόντισσα: Θα έρθω και εγώ, κόρη μου!

Φροσύνη: Όχι, βάγια μου! Εσύ να κάτσεις εδώ και μετά να πας με τα παιδιά, στο θείο μου, στη Μητρόπολη!

Γερόντισσα: Γιατί, κόρη μου, τέτοια βιασύνη;

Φροσύνη: Κάνε αυτό που σου λέω, βάγια! Έλα, Ταχέρ! Πάμε! (Μπαίνει η γερόντισσα μέσα και μένει η Φροσύνη μόνη έξω από το Σαράι να περιμένει τον Αλή, τον οποίο πήγε να φωνάξει ο Ταχέρ)

Αλή: (Βγαίνει) Μπρε! Μπρε! Καλώς την! Καλώς την!

Φροσύνη: Γεια σου, ορέ Αλή!

Αλή: Σου είσαι του λόγου σου, λοιπόν, ο Άγγελος των Αγγέλων που μου έλεγε ο γιος μου;

Φροσύνη: Δεν καταλαβαίνω τι εννοείς, εφέντη μου!

Αλή: Έλα τώρα που δεν καταλαβαίνεις! Εγώ μαζί σας είμαι, κοκόνα μου! Ξέρω ότι έχεις σχέση με το γιο μου και τώρα τον καταλαβαίνω, γιατί αφήνει τη γυναίκα του τα βράδια για σένα! Μα τα γένια του Προφήτη! Τέτοια ομορφιά δεν υπάρχει σε όλη την Τουρκιά! Αλλά και συ κακώς έδωσες το δαχτυλίδι!

Χάμκω: (Βγαίνει και διακόπτει τον Αλή) Όστε εσύ είσαι η Φροσύνη! Ξέρεις ποια είμαι εγώ; (Παύση) Δεν ξέρεις; Εγώ είμαι η Χάμκω, η γυναίκα του Μουχτάρ, που εσύ με δόλο τύλιξες και μου τον πήρες! (Με οργή) Αλή μου, ρίξε τη στο μπουντρούμι και βασάνισέ την!

Θέλω δικαιοσύνη!

Αλή: Σους, ορέ νύφη! Εδώ εγώ διαφεντεύω κι όχι εσύ! Άσε με, ορέ, να δικάσω! Εγώ είμαι δίκαιος αφέντης. Το άδικο δεν το θέλω! Μάρτυς μου ο Αλλάχ! Πήγαινε και να ξέρεις πως ό,τι αποφασίσει ο Αλή, αυτό είναι και δίκαιο!

Χάμκω: Στις προσταγές σας (Μπαίνει μέσα)

Αλή: Ορίστε! Είδες, ορέ, σε τι μπελάδες με βάλατε; Και πώς να σε δικάσω τώρα;

Φροσύνη: Αλή μου, κάνε ό,τι νομίζεις!

Αλή: Το Κοράνι, κοκόνα μου, ορίζει θάνατο! Πες μου πώς να σε χαλάσω; Πώς να χαλάσω τόση ομορφιά και να τη στερήσω από...

Φροσύνη: (Δυνατά) Από ποιον να τη στερήσεις, ορέ Αλή;

Αλή: Ναι, ορέ Φροσύνη! Δεν κατάλαβες τι φωτιά μου άναψες στα στήθια; Από τη στιγμή που σε είδα, κάτι σκίρτησε μέσα μου και σε αγάπησα!

Φροσύνη: Σε παρακαλώ, Αλή μου! Τι πράγματα είναι αυτά που λες; Παραφρόνησες;

Αλή: Ναι, ορέ! Παραφρόνησα! Είδα την ομορφιά σου και σε αγάπησα! Σαν άγαλμα σε έχει πλάσει ο Αλλάχ! Έλα, κοκόνα μου! Με μια κουβέντα σου, θα σε ντύσω στα χρυσά! Θα σου δώσω όλα μου τα Πασαλίκια να τα διαφεντεύεις, να κρεμάς και να ξεκρεμάς! Με ένα γλυκό σου λόγο μόνο! Έλα, Φροσύνη! (Την αρπάζει και προσπαθεί να τη φιλήσει, αλλά η Φροσύνη τον σπρώχνει μακριά της)

Φροσύνη: Άσε με, σου λέω, τύραννε!

Αλή: Είσαι και ξεροκέφαλη! Ξέρεις τι μπορώ να σου κάνω, ορέ;

Φροσύνη: Αλή! Εσύ μπορείς να κρεμάς και να ξεκρεμάς, να βασανίζεις και να παίρνεις τις ζωές των αθώων ανθρώπων. Όλα αυτά, γιατί είσαι ένα ψυχρό και άκαρδο κτήνος! Είσαι ανίκανος, Αλή, να κάνεις κάποιον να σε αγαπήσει! (Με οργή) Μην τολμήσεις να ξαναπλώσεις τα χέρια σου πάνω μου!!!

Αλή: Πώς μιλάς έτσι, ορέ, στον Αλή; Τώρα θα δεις, ορέ, τη δύναμή του!!! Πού είστε, ορέ μεμέτια! (Ωρυόμενος) Πού είστε, ορέ; (Βγαίνει ο Ταχέρ)

Ταχέρ: Τι συμβαίνει, Αλή μου;

Αλή: Πάρε αυτήν την γκισούρισα και βάλτην μέσα στο μπουντρούμι!

Ταχέρ: Μα, Αλή μου...

Αλή: Κάνε αυτό που σε προστάζω, ορέ, μην τράβηξω το σπαθί και σου πάρω το κεφάλι, στεγνά-στεγνά! Και συ, ορέ, Φροσύνη! Μέχρι το πρωί έχεις, για να σκεφτείς τι θα απογίνεις!

Φροσύνη: Στο λέω από τώρα, Αλή! Κάλιο να με αγκαλιάσουν τα κρύα νερά της λίμνης, παρά να με αγκαλιάζουν τα γέρικα και ποτισμένα στο αίμα χέρια σου! (Την πιάνει ο Ταχέρ και μπαίνουν όλοι μέσα)

Καραγκιόζης: (Βγαίνει από το αρχοντικό) Μανούλα μου! Πρέπει να πάω γρήγορα στη Μητρόπολη και να τρέξω να ειδοποιήσω τον Μουχτάρ! Τι στο καλό! Δεν θα έχει απομακρυνθεί πολύ! Πάω γρήγορα!!! (Φεύγει από τη σκηνή)

ΤΕΛΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Συνεχίζεται

Η κοινωνική ιστορία του Θεάτρου Σκιών

Όταν έγκριτα ελληνικά σάιτ δεν έχουν αφιερώσει, εδώ και χρόνια, ούτε μισή αράδα για το αγαπημένο μας Θέατρο Σκιών, το οποίο αποτελεί κομμάτι του πολιτισμού μας, εντύπωση προξενεί η ανάρτηση άρθρου για τον Καραγκιόζη από γερμανικό σάιτ Ελλήνων φοιτητών (www.neolaia.de) που σπουδάζουν στην Εσπερία. Το άρθρο αναφέρει, μεταξύ άλλων:

"Το Θέατρο Σκιών έστησε το τσαντίρι του στα μοναστήρια, στους τεκέδες αλλά και στα εργαστήρια των βιοτεχνών του Παζαριού, που έγινε το επίκεντρο της πόλης σε όλη την Ανατολή.

Εδραίωσε μίαν ισότιμη σχέση και διαλεκτική ανάμεσα στην πόλη και στην ύπαιθρο και διαχώρισε όλες τις κοινωνικές ομάδες της οθωμανικής επικράτειας σε τρεις "τάξεις", ανάλογα με τη θέση που έπαιρνε το κάθε άτομο στην παραγωγή:

α) στην τάξη των "ανθρώπων του σπαθιού", όπου κατατάχθηκαν οι εμπειροπόλεμοι των φυλών του βουνού και της ερήμου, κτηνοτρόφοι και διαμετακομιστές,

β) στην τάξη των "ανθρώπων του σφυριού και του δρεπανιού", όπου κατατάχθηκαν οι βιοτέχνες της πόλης και των κεφαλοχωριών καθώς και οι καλλιεργητές των κάμπων και

γ) στην τάξη των "ανθρώπων της πέννας", στην οποία κατατάχθηκαν τα μέλη της μουσουλμανικής και χριστιανικής ιεραρχίας, που αποτέλεσαν τη νομοθετική, δικαστική, διπλωματική και αργότερα διοικητική υπαλληλία και γραφειοκρατία.

Η κατάταξη έγινε στο πανί του Θεάτρου Σκιών.

Ο Καραγκιόζης, ο Τσιγγάνος, έγινε σύμβολο των ανθρώπων του σφυριού, των βιοτεχνών και του Παζαριού γενικά. Ο Χατζηαβάτης έγινε το σύμβολο των γραμματιζόμενων, των ανθρώπων της πέννας κι ο Μουσταφάς ο Μπεκρής, σύμβολο των πολεμιστών που είναι συνέχεια μεθυσμένοι από τη δύναμή τους.

Ο Καραγκιόζης δεν ήταν τουρκικός, όπως γράφτηκε συχνά. Το Παζάρι ήταν και ελληνόφωνο και τουρκόφωνο κι ο Καραγκιόζης παιζόταν, από την αρχή που εμφανίστηκε, και στις δύο γλώσσες του Παζαριού: και στην ελληνική λαϊκή

και στην τούρκικη λαϊκή γλώσσα. Καλλιεργούσε τη διαλογική συζήτηση. Δίδασκε στους θεατές το διάλογο, το παζάρεμα, τις έξυπνες ατάκες και το λογοπαίγνιο που επιτρέπει στον καθένα να είναι ετοιμόλογος.

Αυτή η μορφή του Οθωμανικού Θεάτρου Σκιών που γεννήθηκε στην Μικρασία και στην Κωνσταντινούπολη, κυριάρχησε παντού, σε όλη την Ανατολή, στα Βαλκάνια και στην Βόρεια Αφρική. Και απ' αυτήν, θα προκύψουν αργότερα οι εθνικές μορφές του Θεάτρου Σκιών, στην Ελλάδα, στην Τουρκία, στην Ρουμανία, στην Γεωργία, στο Ιράκ, στην Συρία, στην Αίγυπτο, στην Λιβύη, στην Τυνησία, στην Αλγερία αλλά και στην Ευρώπη.

Στο τέλος του άρθρου, γίνεται μια αναφορά στις κυριότερες φιγούρες του λαϊκού μας θεάτρου."

Ας είναι καλά τα παιδιά που κρατούν την ελληνική σημαία ψηλά, σε μια εποχή που η πατρίδα μας είναι δακτυλοδεικτούμενη σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Κωνσταντίνος Τσιαγάς

«ΦΙΓΟΥΡΕΣ & ΚΟΥΚΛΕΣ»:
Τριπόδων 30, Πλάκα (metro Ακρόπολη)
Τηλ.: 210 3227507

Από Κυριακή 6 Οκτωβρίου 11:30 το πρωί, ο Καραγκιόζης του Τάσου Κώνστα

Από την Κυριακή 3/11 μαζί της Αλεξίας Αλεξίου

Είσοδος: 6 ευρώ οικογενειακό 4 ατόμων: 20 ευρώ

Υπερρεαλιστική Πρεμιέρα

Διήγημα του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Η παράσταση αρχίζει σε λίγα λεπτά. Ο κόσμος μαζεύεται. Μέχρι να αρχίσει το έργο, ακούγονται τραγούδια από τα ηχεία: «Ένα το χελιδόνι κι η άνοιξη ακριβή, για να γυρίσει ο ήλιος, θέλει δουλειά πολλή». Κακώς είχα επιλέξει αυτό το άσμα. Η μουσική ατμόσφαιρα πλέον δεν θα θύμιζε καλοκαιριάτικη εκδήλωση, αλλά τη φθινοπωρινή (προς χειμωνιάτικη) θεατρική γιορτή του Πολυτεχνείου. Η γκρίνια για την επιλογή αυτού του τραγουδιού δημιούργησε αρνητική ατμόσφαιρα. Μια λάμπα γάλακτος έσπασε. Κακός οιωνός! Και το είχα πει ότι δεν πρέπει να εμπιστεύομαι αυτού του είδους τις λάμπες. Ενός κακού μύρια έπονται. Ακούστηκε και από κάποιο στόμα μια γκρίνια για το κόστος: «Πιο φτηνά θα μας έβγαине, αν κάναμε προβολή ταινίας. Θα παίζαμε κανένα κλασικό ελληνικό φιλμ, όπως "Το χρώμα βάφτηκε κόκκινο" με τον Κούρκουλο». Δαγκώθηκα, μόλις τον άκουσα. Ευτυχώς, όμως, σώθηκα από την ίδια την επιλεγμένη ταινία: «Κάτι πιο ελαφρύ δεν είχες να μας προτείνεις; Σιγά μην παρουσιάζαμε και το "Αέρα! Αέρα! Αέρα!"». Σκεφτόμουνα αν όντως υπάρχει ταινία με τέτοιο τίτλο. Υπάρχει όντως. Πολεμικό φιλμ για την 28η Οκτωβρίου με τον έτερο πρωταγωνιστή του «Χώματος», καθώς πλάι στον Κούρκουλο, έπαιζε ο Βόγλης. Πάλι καλά που δεν προτάθηκε και ο χριστουγεννιάτικος Σκρουτζ. Έπαψα να ανησυχώ. Σε λίγο, εξάλλου, το έργο θα άρχιζε κανονικά, κουτσά-στραβά θα τέλειωνε και θα φεύγαμε!

Έπρεπε να τους εντυπωσιάσω από την πρώτη κιόλας στιγμή, για να αποφύγω τις νέες εκνευριστικές γκρίνιες που έφταναν ως τώρα στα αυτιά μου. Το κακό ήταν πως κανείς δεν του είχε απαντήσει ξανά, για να τον αποστομώσει και πάλι. Φοβόμουν την αρνητική ενέργεια που υπήρχε στην ατμόσφαιρα. Τότε, μέσα από μία χαραμάδα, βλέπω στους θεατές και το πλέον ανεπιθύμητο πρόσωπο. Αν η πρεμιέρα μου κατέληγε σε φιάσκο, θα ήταν τραγικό. Από κάτω, καθόταν ο χειρότερος δυσφημιστής μου με το κινητό στο χέρι, έτοιμος να γεμίσει το διαδίκτυο και τη σελίδα του ιστολογίου του με ήχο και εικόνα από το πιθανό σημερινό φιάσκο μου. Σκέφτηκα να ζητήσω να του απαγορευθεί η ηχογράφηση και κυρίως η φωτογράφιση. Και το έκανα μέσω του παππού που επιθυμούσε το «Βαμμένα Κόκκινα Χώματα». Ο παππούς όμως μου μήνυσε ότι το κινητό δεν το θέλει ο υποψήφιος δυσφημιστής μου για να με ηχογραφήσει ή να με φωτογραφήσει. Το χρησιμοποιεί σαν ρολόι, για να βλέπει την ώρα, επειδή δεν έχει χεριού και θα το έχει και στο αθόρυβο, για να μην ενοχλεί και εξάλλου κακό είναι να βγάλει μια φωτογραφία για τον ανιψιό του, που έπαιζε με ένα κουβαδάκι και έχτιζε, σαν εμένα, παλάτια στην άμμο;

Ανιψάκι το λέμε τώρα; Σιγά μην είναι θείος του. Έτσι το είπε, για να μην του πούνε τίποτα. Αυτός ήταν ικανός να καταγράψει ακόμα και τις γνωστές γκρίνιες, για να τις κοινοποιεί στο «φατσοβιβλίο» και να γεμίσει «λάικ» από κάτω με σχόλια περιπαιχτικά για τον ταλαντούχο που ατύχησε. Άρχισαν να με ζώνουν τα φίδια, όπως ως Διάκος στην ομώνυμη σχολική παράσταση της 25ης Μαρτίου, όταν έπαιξα

αυτό το ρόλο και είχα γίνει ρεζίλι, επειδή μου λύθηκε και μου έπεσε η φουστανέλα την ώρα που χτυπιόμουνα απέναντι στον Ομέρ Βρυώνη και έσκασαν όλοι στα γέλια: «*Εγώ Γραικός γεννήθηκα, Γραικός θε να πεθάνω! Πάτε κι εσείς και η πίστη σας, μουρτάτες, να χαθείτε. Αν θέλετε χίλια φλουριά και χίλιους μαχμουτιέδες, μόνο πεντέξι ημερών ζωή να μου χαρίστε. Όσο να φτάσει ο Οδυσσεύς και ο Θανάσης Βάγιας. Όταν το ύδωρ και το πυρ στενώς συμφιλιωθούνε, τότε κι εμείς θα γίνουμε πιστοί των Τούρκων φίλοι...*» και, ξαφνικά, ατέλειωτα χαχανητά...

Φορούσα και ένα παρδαλό εσώρουχο με τον Γκούφου, τον Κύρο Γρανάζη και τον Ντόναλντ και μετέτρεψα το δράμα σε αποκριάτικη κωμωδία. Όλοι το ευχαριστήθηκαν για τα καλά, εκτός από το δάσκαλό μου, ο οποίος χτυπιόταν και ήταν έτοιμος να τραβήξει τα μαλλιά του, που δεν είχε ως φαλακρός, αν και κάτι λιγά ακριανά μαλλάκια πάνω από τα αυτάκια, του είχαν μείνει στα χεράκια. Να δεις πώς τον λέγανε! Α, ναι! Τριαντάφυλλο Τριανταφύλλου! Έπαιζε με λογοπαίγνια ότι θα μου έδινε μια ανθοδέσμη τριαντάφυλλα, στο τέλος του έργου για ανταμοιβή, καθώς στις πρόβες τα έδινα όλα για όλα και είχε κατενθουσιαστεί. Στο τέλος, εκνευρισμένος και με το δίκιο του, μου έδωσε μόνο ένα τριαντάφυλλο τετράδιο, για να γράφω τιμωρία ως το τέλος του σχολικού έτους: «*Δεν θα χτυπιέμαι μέχρι τελικής πτώσεως της φουστανέλας*». Τραγική εμπειρία. Μου έρχεται σαν εφιάλτης, κάθε φορά που τα βρίσκω σκούρα, όπως απόψε: Η γκρίνια των διοργανωτών, η καμένη λάμπα γάλακτος, ο σπιούνος από κάτω να με κατασκοπεύει...

Φοβήθηκα τότε ότι θα τα κάνω θάλασσα. Και δεν υπάρχει τίποτα

χειρότερο από το να τα κάνεις θάλασσα στην πρώτη σου παράσταση. Και ξαφνικά μια στάλα πέφτει πάνω μου. Μια βροχή και μπαίνει το κερασάκι στην τούρτα. Μήπως, όμως, μια ξαφνική βροχή θα ήταν η λύση; Αναβολή... Και βλέπουμε... Δεν πρόκειται καν να αλλάξω την καμένη λάμπα. Και θα αφήσω το γκαντέμικο τραγούδι του Μίκη να παίζει. Αναγκαίο κακό... Με το Θεό μπορούμε να τα βάλουμε; Κάποιον άκουσα να μιλά για αναβολή. «Γιούπι!», έκανα από μέσα μου. Θα ήμουν δήθεν πολύ στενοχωρημένος. Τελικά, όλα μου ήρθαν κουτί. Όπως ακριβώς τα ήθελα. Ανάσταση! Ξάφνου, οι στάλες σταματάνε. Ξαφνικά, μια απόλυτη σιωπή. Μια ανησυχητική ησυχία, την ώρα που «*άκρα του τάφου σιωπή, στον κάμπο βασιλεύει*», ώσπου μια δυνατή μπόρα θερίζει τα πάντα. Ο σπιούνος χάνεται από προσώπου γης, εγκαταλείποντας το δήθεν ανιψάκι του που έκλαιγε με δάκρυα σαν κορόμηλα, πιο δυνατά και από τις στάλες της βροχής, ποτάμια σχηματίζονται, λιμνούλες στην άμμο, τα κύματα της θάλασσας φουντώνουν, οι κίνδυνοι για ηλεκτροπληξία караδοκούν, τα σύνεργα της σκηνης καταστρέφονται και γίνονται μούσκεμα και εγώ να είμαι μούσκεμα στον ιδρώτα, παλεύοντας μέσα στο πανί που δεν ήταν πανί αλλά σεντόνι και σκουπίζοντας τα νερά που δεν ήταν νερά αλλά ιδρώτας και ακούγοντας κάτι σαν σειρήνα που δεν ήταν σειρήνα αλλά το ξυπνητήρι από το ρολόι και αμέσως θυμήθηκα το ρολόι του δυσφημιστή μου. Η ώρα έφτασε! Έπρεπε να σηκωθώ το ταχύτερο και να ξεκινήσω! Σε λίγο, αρχίζουν οι πιο σημαντικές εξετάσεις της ζωής μου, για να πάρω την επάρκεια και να αποκτήσω την επίσημη άδεια. Σκιές με σκιάζουν, αλλά είναι πολλά τα τάλαντα τούτου του ταλαντούχου καλλιτέχνη, του εαυτού μου...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γενική Συνέλευση του Σωματείου Σάββατο 23 Νοέμβρη 2013

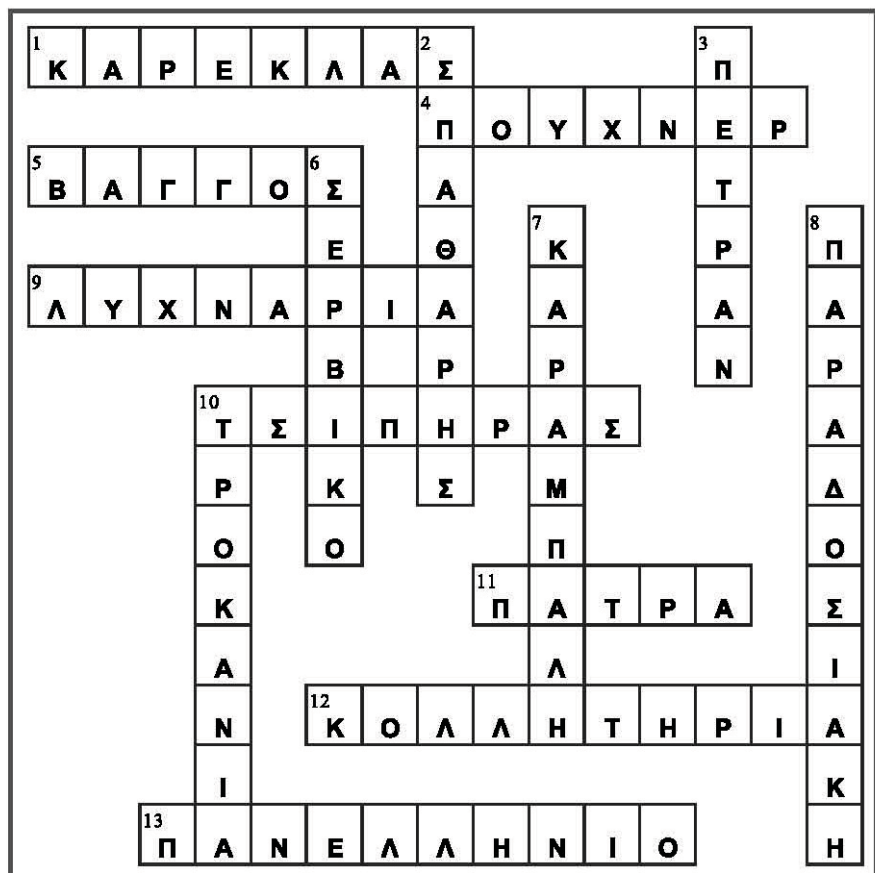
Η τακτική Γενική Συνέλευση του Σωματείου θα γίνει το
Σάββατο 23 Νοέμβρη 2013

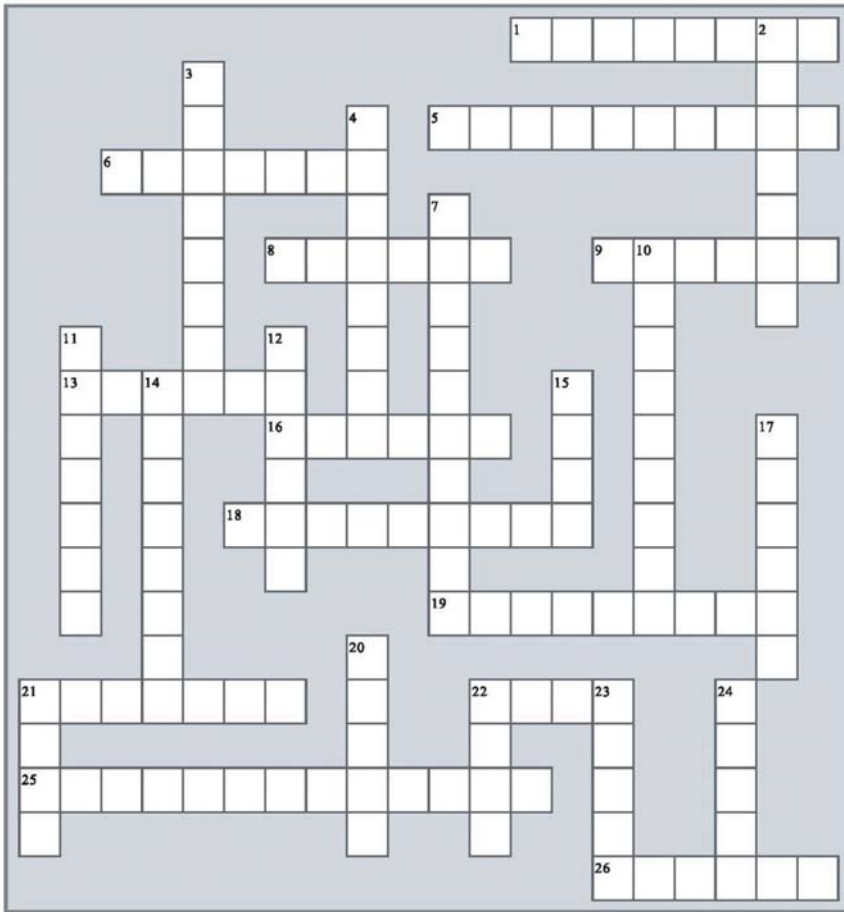
και ώρα 10 π.μ. στα γραφεία του Σωματείου.

Εκτός των τακτικών θεμάτων, θα γίνει εκλογή
Καλλιτεχνικού Συμβουλίου και Καλλιτεχνικού

Διευθυντή της Εθνικής Σκηνης Θεάτρου Σκιών, καθώς
και συμπληρωματική εκλογή μιας θέσης Διοικητικού
Συμβουλίου.

Καραγκιοζο-σταυρόλεξο
ΛΥΣΗ τεύχους Σεπτεμβρίου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ένα από τα γνωστότερα στέκια του Αντώνη Μόλλα
5. Το επίθετο του πατρινού караγκιοζοπαίχτη Γιάνναρου
6. Το μικρό όνομα του караγκιοζοπαίχτη Πρωτοψάλτη
8. Έπαιξε τον Κατσαντώνη στην ταινία “Θεόφιλος”
9. Το μικρό όνομα του караγκιοζοπαίχτη Ξάνθου
13. “Ούτε μιλάει, ούτε...”
16. Η γυναίκα του Καραγκιόζη
18. “Ματωμένο...”: Τίτλος ηρωικής παράστασης
19. Δημιούργημα του караγκιοζοπαίχτη Γιάννη Μώρου
21. Το επίθετο του караγκιοζοπαίχτη Αντώνη
22. Το νησί του караγκιοζοπαίχτη Σίμου Γκαρή
25. Έφερε από τις Η.Π.Α. τη φιγούρα από ζελατίνη
26. Το μικρό όνομα του караγκιοζοπαίχτη Θεοδώρου

ΚΑΘΕΤΑ

2. Αποκεφαλίζεται στο έργο “Ο Καπετάν Γκρης”
3. Το κέντρο του Ηπειρώτικου Θεάτρου Σκιών
4. Σινασί...: Γνωστός Τούρκος караγκιοζοπαίχτης
7. Το μικρό όνομα του караγκιοζοπαίχτη Μιχόπουλου
10. Από εκεί καταγόταν ο караγκιοζοπαίχτης Ρούλιας
11. “Ο αετός του...”: Τίτλος ηρωικής παράστασης
12. Βασανίστηκε και σουβλίστηκε από τον Ομέρ Βρυώνη
14. Το μικρό όνομα του σκηνοθέτη Ξανθόπουλου
15. “Ο Μέγας Αλέξανδρος και το Καταραμένο...”
17. Η πόλη με το μνήμα του Καραγκιόζη
20. Εκεί διέπρεψε ο караγκιοζοπαίχτης Μέμος
21. Ιδρύθηκε το 1925 (Αρχικά)
22. “Η Ορφανή της...”: Τίτλος ηρωικής παράστασης
23. Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου...
24. “Ο Βασιλεύς των...”: Τίτλος ηρωικής παράστασης

Ο ΤΥΠΟΣ «ΤΩΝ ΉΛΩΝ»

**Άρθρο του Πάνου
Καπετανίδη**

Μια γενική μιζέρια έχει πιάσει τον έντυπο τύπο στην Ελλάδα και μια τάση αυτοκαταστροφής που συμπληρώνει το γενικό κατήφορο που ακολουθούν

όλα τα τεκταινόμενα στη χώρα.

Ενώ, λοιπόν, προβάλλεται γενικά η σημασία της αλληλεγγύης, της κοινωνικής προσφοράς και του εθελοντισμού, επί της ουσίας δεν κάνουν τίποτα, για να προβάλλουν όσους συμμετέχουν σε αυτό το κάλεσμα.

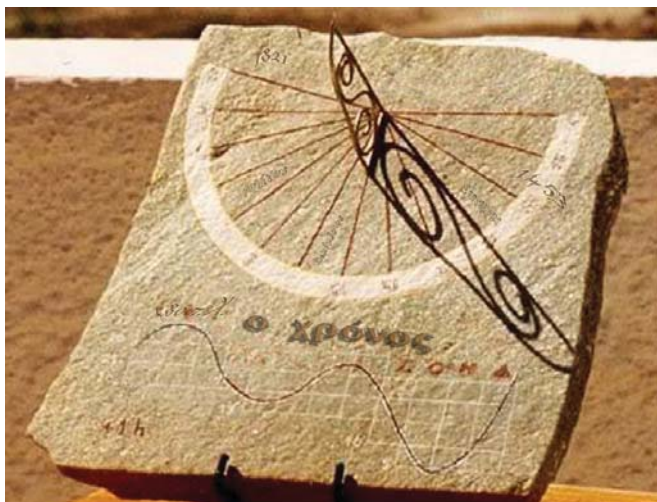
Δύο φεστιβάλ, και φέτος, με εθελοντική και αφιλοκερδή προσφορά (για αρκετά χρόνια) όλων των συμμετεχόντων και ο «έντυπος» τύπος (με εξαίρεση μία καθημερινή Αθηναϊκή εφημερίδα και μία τοπική εβδομαδιαία), δεν έγραψαν το παραμικρό, ενώ είχαν λάβει, για κάθε φεστιβάλ, δελτία τύπου όχι μόνο από το Σωματείο μας αλλά και από τους συνδιοργανωτές φορείς. Αξίζει τον κόπο να αναφέρουμε ονομαστικά τις εφημερίδες που δεν αδιαφόρησαν. Είναι η «Αυγή», η οποία είχε μια ικανοποιητική αναφορά για το Φεστιβάλ του Στρέφη, 26/6/13, και η εβδομαδιαία «ΕΒΔΟΜΗ» της Ανατολικής Αττικής για το ίδιο Φεστιβάλ.

Η ίδια αδιαφορία υπήρξε (φυσικά) και από τους τηλεοπτικούς σταθμούς.

Εξαίρεση στο σχεδόν γενικευμένο αποκλεισμό του Καραγκιόζη, αποτέλεσαν τα διαδικτυακά μέσα ενημέρωσης.

Από τον καιρό που ήμουν στο χώρο του θεάτρου, γνώριζα τα αλισβερίσια που γίνονται από ορισμένους «κονδυλοφόρους» για την προβολή των θιάσων, κυρίως αυτών που διατηρούν μόνιμο θέατρο. Οι «δημοσιογράφοι» ζητούσαν «μαύρη» αμοιβή, για να γράψουν ένα τέτοιο ρεπορτάζ, αναλαμβάνοντας μάλιστα την προβολή όχι μόνο του εντύπου που εργάζονταν αλλά και άλλων εντύπων, στα πλαίσια των «συναδελφικών» ανταλλαγών.

Οι παραστάσεις Καραγκιόζη, ευτυχώς, μέχρι πριν μερικά χρόνια, δεν είχαν αυτή την αντιμετώπιση (τουλάχιστον όχι από όλους). Από πέρσι, παρατήρησα αυτή την αδιαφορία που μου έκανε αλγεινή εντύπωση και ήθελα να τη μοιραστώ μαζί σας, τη στιγμή μάλιστα που υπάρχουν και κάποιοι δημοσιογράφοι, φίλοι, θα έλεγα, προς το Σωματείο, και θα ήθελα να τους παρακινήσω να κάνουν κάτι παραπάνω από το να δηλώνουν φίλοι.

1 Οκτωβρίου:

• 331 π.Χ. - Ο Μέγας Αλέξανδρος νικά στα Γαυγάμηλα το βασιλέα των Περσών Δαρείο. Με την αποφασιστική αυτή νίκη, ο Περσικός στρατός διαλύεται.

• 1960 - Αν και η συμφωνία για την ανεξαρτητοποίηση της Κύπρου έγινε πολύ νωρίτερα, η μέρα καθιερώνεται ως ημέρα ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

2 Οκτωβρίου:

• 829 - Πεθαίνει ο Βυζαντινός Αυτοκράτορας Μιχαήλ Β'. Τον διαδέχεται ο γιος του Θεόφιλος, ο οποίος ήταν και ο τελευταίος εικονομάχος Βυζαντινός Αυτοκράτορας.

• 1187 - Η Ιερουσαλήμ πέφτει στα χέρια του Σαλαντίν, μετά από 88 χρόνια κυριαρχίας των Σταυροφόρων.

3 Οκτωβρίου:

• 1990 - Η Ανατολική Γερμανία γίνεται μέρος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Ενοποίηση). Η μέρα αυτή γίνεται ομοσπονδιακή γιορτή.

• 2001 - Πεθαίνει ο Έλληνας κωμικός ηθοποιός Κώστας Χατζηχρήστος.

4 Οκτωβρίου:

• 610 - Ο Ηράκλειος φτάνει με πλοίο από την Αφρική στην Κωνσταντινούπολη και ανατρέπει τον Βυζαντινό Αυτοκράτορα Φωκά.

• 1908 - Φονεύεται, στο χωριό Ράκοβο Φλώρινας, ο οπλαρχηγός του Μακεδονικού Αγώνα Παύλος Ρακοβίτης.

• 1916 - Ολοκληρώνεται η Ιταλική κατοχή στην Βόρειο Ήπειρο.

• 1919 - Απελευθέρωση της Ξάνθης από τον Ελληνικό Στρατό (ΙΧ Μεραρχία).

• 1943 - Σε τρίωρη ομιλία του, μπροστά σε συγκέντρωση των Γερμανών τοποτηρητών, στο κατεχόμενο Πόζναν, ο Χάινριχ Χίμλερ περιγράφει την εξολόθρευση των Εβραίων με κάθε λεπτομέρεια. Η ομιλία αυτή μαγνητοσκοπήθηκε και σώζεται μέχρι σήμερα. Στη δίκη της Νυρεμβέργης, αποτέλεσε σημαντικότατο αποδεικτικό στοιχείο για τα εγκλήματα των εθνικοσοσιαλιστών.

• 1957 - Οι Σοβιετικοί εκτοξεύουν τον πρώτο τεχνητό δορυφόρο, τον Σπούτνικ 1.

• 2009 - Νίκη του ΠΑΣΟΚ, με 10,5 μονάδες διαφορά και 160 έδρες, «έβγαλε» η κάλπη. πεντακομματική Βουλή με ΠΑΣΟΚ 43,92%, Νέα Δημοκρατία 33,48% και 91 έδρες, Κ.Κ.Ε. 7,54% και 21 έδρες, ΛΑ.Ο.Σ 5,63% και 15 έδρες και ΣΥ.ΡΙΖ.Α. 4,60% και 13 έδρες, να την αποτελούν. Την επόμενη μέρα ο Γιώργος Παπανδρέου ορκίστηκε πρωθυπουργός.

5 Οκτωβρίου:

• 1910 - Η Πορτογαλία ανατρέπει το καθεστώς της μοναρχίας και ανακηρύσσεται Δημοκρατία.

• 1915 - Η Βουλγαρία εισέρχεται στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

6 Οκτωβρίου:

• 1912 - Έναρξη του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου.

• 1983 - Τιμάται ο Μίκης Θεοδωράκης με το Βραβείο Λένιν.

7 Οκτωβρίου:

• 1571 - Ναυμαχία της Ναυπάκτου. Οι ενωμένες ευρωπαϊκές δυνάμεις κατατροπώνουν τον τουρκικό στόλο.

• 1820 - Η Φιλική Εταιρεία αποφασίζει την επίσπευση της ενάρξεως της Επανάστασεως και την κάθοδο του Υψηλάντη στην Πελοπόννησο.

• 1944 - Εβραίοι κρατούμενοι του στρατόπεδο εξόντωσης Άουσβιτς Μπίρκεναου επαναστατούν: αφού ανατινάξουν ένα μέρος του Κρεματορίου 4, επιχειρούν μαζική διαφυγή. Οι 250 δραπετές πιάνονται και εκτελούνται.

• 1985 - Εκδηλώνεται πειρατεία στο ιταλικό κρουαζιερόπλοιο Ακίλε Λάουρο (ACHILLE LAURO).

8 Οκτωβρίου:

• 1912 - Μικρό άγημα του Ελληνικού Στόλου, υπό τον Ταγματάρχη Ιουλιανό Κονταράτο, απελευθερώνει τη νήσο Λήμνο και υψώνει την Ελληνική Σημαία. Έτσι, εξασφαλίζεται ο σπουδαιότατος λιμένας του Μούδρου, ο οποίος χρησιμοποιήθηκε ως ναυτική βάση, σε όλη τη διάρκεια του πολέμου.

9 Οκτωβρίου:

• 1831 - Δολοφονήθηκε, στο Ναύπλιο, ο πρώτος Κυβερνήτης του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους Ιωάννης Καποδίστριας.

10 Οκτωβρίου:

• 1993 - Το ΠΑΣΟΚ κερδίζει στις εθνικές εκλογές με ποσοστό 46,88%.

11 Οκτωβρίου:

• 1826 - Ο Κριεζώτης με 300 διαλεχτούς άνδρες καταλαμβάνει την Ακρόπολη των Αθηνών.

• 1828 - Η Μαντώ Μαυρογένους αποκρούει επίθεση Αλγερινών πειρατών.

• 1862 - Έξωση του Όθωνα.

• 1912 - Απελευθέρωση της Κοζάνης.

12 Οκτωβρίου:

• 1492 - Ο Χριστόφορος Κολόμβος φτάνει στις Μπαχάμες, νομίζοντας ότι βρίσκεται στην Νότια Ασία.

• 1582 - Λόγω της εφαρμογής του Γρηγοριανού ημερολόγιου, αυτή η ημέρα δεν υπάρχει, στο έτος αυτό, στην Ιταλία, την Πολωνία, την Πορτογαλία και την Ισπανία.

- 1826 - Ο Νικόλαος Κριεζώτης κατορθώνει να εισέλθει με 450 πολεμιστές στην Ακρόπολη, την οποία πολιορκούσε ο Κιουταχής.
- 1912 - Ο Ελληνικός Στρατός Ηπείρου απελευθερώνει την Φιλιπιάδα από τους Τούρκους.
- 1924 - Γεννιέται ο Μίμης Πλέσσας, Έλληνας μουσικοσυνθέτης.
- 1935 - Γεννιέται ο Λουτσιάνο Παβαρότι, Ιταλός τενόρος.
- 1944 - Αρχίζει η αποχώρηση των γερμανικών δυνάμεων από την Αθήνα και η είσοδος σ' αυτή των πρώτων ελληνικών και συμμαχικών τμημάτων.

13 Οκτωβρίου:

- 1999 - Ο πληθυσμός της γης, σύμφωνα με τον ΟΗΕ, φτάνει τα έξι δισεκατομμύρια. Ο Κόφι Ανάν επιλέγει τυχαία ένα νεογέννητο στο Σεράγεβο, για τον εορτασμό του γεγονότος.
- 1995 - Αίρεται το εμπάργκο της Ελλάδας προς την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.
- 1934 - Γεννιέται η τραγουδίστρια Νανά Μούσχουρη.

14 Οκτωβρίου:

- 1915 - Η Βουλγαρία κηρύσσει τον πόλεμο κατά της Σερβίας (Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος).

15 Οκτωβρίου:

- 1837 - Ιδρύεται η Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα.
- 1902 - Ανακαλύπτεται από τον Γερμανό αρχαιολόγο Ρούντολφ Έρτικ το ιερό Ασκληπιείο της Κω, μήκους 31 μ. και πλάτους 17 μ..
- 1940 - Ολοκληρώνονται τα γυρίσματα της ταινίας «Ο Μεγάλος Δικτάτορας» με τον Τσάρλι Τσάπλιν.
- 1990 - Με το Νόμπελ Ειρήνης, βραβεύεται ο ηγέτης της ΕΣΣΔ Μιχαήλ Γκορμπατσόφ.
- 1991 - Η Βοσνία-Ερζεγοβίνη ανακηρύσσει την ανεξαρτησία της από την Γιουγκοσλαβία.
- 1999 - Το Νόμπελ Ειρήνης απονέμεται στην ανθρωπιστική οργάνωση «Γιατροί χωρίς Σύνορα».

16 Οκτωβρίου:

- 1912 - Απελευθέρωση της Βεροίας.
- 1978 - Ο Κάρολος Ιωσήφ Βοϊτίλας γίνεται ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄.

17 Οκτωβρίου:

- 1797 - Συνθήκη του Καμποφόρμιο, με την οποία οι Ιόνιοι Νήσοι προσαρτήθηκαν στην Γαλλία.
- 1912 - Ο Ελληνικός Στρατός (IV Μεραρχία) απελευθερώνει την Νάουσα.
- 1918 - Ανακωχή του Μούδρου, με την οποία τερματίζεται ο πόλεμος μεταξύ των Τούρκων και των Δυνάμεων της Αντάντ (μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα).
- 1941 - Δύο λόχοι Γερμανικού Στρατού εκτελούν 250 κατοίκους των χωριών Άνω και Κάτω Κερδύλια του Νομού Σερρών, σε αντίποινα για το φόνο ενός Γερμανού στρατιώτη.

18 Οκτωβρίου:

- 1944 - Η Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας επιστρέφει από την Μέση Ανατολή

στην Αθήνα και ο Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου υψώνει και πάλι την Ελληνική Σημαία στην Ακρόπολη.

- 1922 - Ιδρύεται το BBC.
- 1931 - Πεθαίνει ο Τόμας Έντισον, Αμερικανός εφευρέτης.
- 1979 - Ο Οδυσσέας Ελύτης τιμάται με το Νόμπελ Λογοτεχνίας.

19 Οκτωβρίου:

• 1935 - Η Κοινωνία των Εθνών επιβάλλει οικονομικές κυρώσεις στη φασιστική Ιταλία για την εισβολή της στην Αιθιοπία.

20 Οκτωβρίου:

• 1827 - Ελληνική Επανάσταση του 1821-Ναυμαχία του Ναυαρίνου: Οι τρεις "Προστάτιδες Δυνάμεις" (Μεγάλες Δυνάμεις) καταστρέφουν τον τούρκικο στόλο.

21 Οκτωβρίου:

• 1972 - Ένα NAMC YS-11A της Ολυμπιακής Αεροπορίας συνετρίβη στις ακτές της Βούλας Αττικής. 37 από τους επιβαίνοντες πνίγηκαν, ενώ 19 κατάφεραν να σωθούν, φτάνοντας στην ακτή.

22 Οκτωβρίου:

• 1923 - Εκδηλώνεται η επανάσταση των φιλοβασιλικών αξιωματικών Γ. Λεοναρδόπουλου και Π. Γαργαλίδη.

23 Οκτωβρίου:

• 1929 - Αρχίζει το μεγάλο Κραχ του χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης και ακολουθεί η κατάρρευση της δυτικής οικονομίας.

- 1991 - Ο Βαρθολομαίος Α΄ εκλέγεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

24 Οκτωβρίου:

• 1909 - Η Ελληνική κυβέρνηση αγοράζει το θωρηκτό Αβέρωφ. Τα 8 από τα 24 εκατομμύρια δραχμές είναι δωρεά του Γεωργίου Αβέρωφ.

25 Οκτωβρίου:

• 1880 - Για 10η φορά (ρεκόρ στην Ελληνική Ιστορία), ορκίζεται Πρωθυπουργός της Ελλάδας ο Αλέξανδρος Κουμουνδούρος.

- 1914 - Η Μεγάλη Βρετανία προσαρτά την Κύπρο.
- 1942 - Ο Μοντγκόμερι αντιμετωπίζει τον Ρόμελ στη μάχη του Ελ Αλαμίν.
- 1959 - Στην Φαιστό της Κρήτης, η Ιταλική Αρχαιολογική Σχολή ανακαλύπτει σπουδαίες παραστάσεις θρησκευτικών μινωικών τελετών.

26 Οκτωβρίου:

• 1823 - Οι Τουρκαλβανοί παραδίνουν το φρούριο του Ακροκορίνθου στον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη μετά από διαπραγματεύσεις και με τον όρο να αναχωρήσουν για την Θεσσαλονίκη με τον οπλισμό τους.

• 1912 - Στις 23:00, υπογράφεται στην Θεσσαλονίκη πρωτόκολλο παραδόσεως «άνευ όρων» της πόλεως από τους Τούρκους.

27 Οκτωβρίου:

• 1912 - Απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης. Τα πρώτα ελληνικά στρατιωτικά τμήματα καταλαμβάνουν την πόλη μετά από την παράδοσή της.

28 Οκτωβρίου:

• 1940 - Η Ελλάδα, μέσω του πρωθυπουργού Ιωάννη Μεταξά, απαντά αρνητικά στο τελεσίγραφο της Ιταλίας, από την οποία δέχεται επίθεση μέσω των

Ελληνοαλβανικών συνόρων.

29 Οκτωβρίου:

- 1863 - Ιδρύεται ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός στην Γενεύη.
- 1922 - Ο βασιλιάς της Ιταλίας Βίκτωρ Εμμανουήλ Γ' διορίζει τον Μπενίτο Μουσολίνι πρωθυπουργό.
- 1923 - Ο Κεμάλ Ατατούρκ ιδρύει την Τουρκική Δημοκρατία.
- 1986 - Πεθαίνει ο Έλληνας κωμικός ηθοποιός Μίμης Φωτόπουλος.
- 2004 - Ο ηγέτης της Αλ-Κάιντα Οσάμα Μπιν Λάντεν αναλαμβάνει την ευθύνη για τις επιθέσεις στους Δίδυμους Πύργους της Νέας Υόρκης το 2001, με βίντεό του προς το τηλεοπτικό δίκτυο Αλ-Τζαζίρα.

30 Οκτωβρίου:

- 1908 - Εμφανίζονται, στους δρόμους της Αθήνας, τα πρώτα ηλεκτρικά τραμ, τα οποία αντικαθιστούν σταδιακά τα ιππήλατα.
- 1918 - Η Γερμανία καταθέτει τα όπλα. Τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.
- 1944 - Η Θεσσαλονίκη απελευθερώνεται από τη ναζιστική Κατοχή.
- 1952 - Ο Κλάρενς Μπέρντσεγιε διαθέτει προς πώληση τα πρώτα κατεψυγμένα μπιζέλια.

31 Οκτωβρίου:

- 1926 - Πεθαίνει ο Χάρι Χουντίνι, Αμερικανός δεξιότηχνης των αποδράσεων.
- 1985 - Πεθαίνει ο Νίκος Εγγονόπουλος, Έλληνας ζωγράφος, σκηνογράφος και ποιητής.
- 1992 - Ο Πάπας αποκαθιστά τη μνήμη του Γαλιλαίου, έπειτα από 359 χρόνια.

Γίνε τακτικός συνεργάτης του περιοδικού «Ο Καραγκιόζης μας»

- Έχεις την ικανότητα να γράφεις;
- Φτιάχνεις σκιτσάκια; Σταυρόλεξα;
- Στείλε τα στο e-mail του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών: somateiokaragkiozh@gmail.com

Πληρώστε τις συνδρομές σας!

**Μπορείτε και τώρα με κατάθεση
στον λογαριασμό του Σωματείου μας,
τράπεζα Eurobank, αριθμός λογαριασμού:**

**0026.0062.17.0200632294
IBAN: GR0802600620000170200632294**

